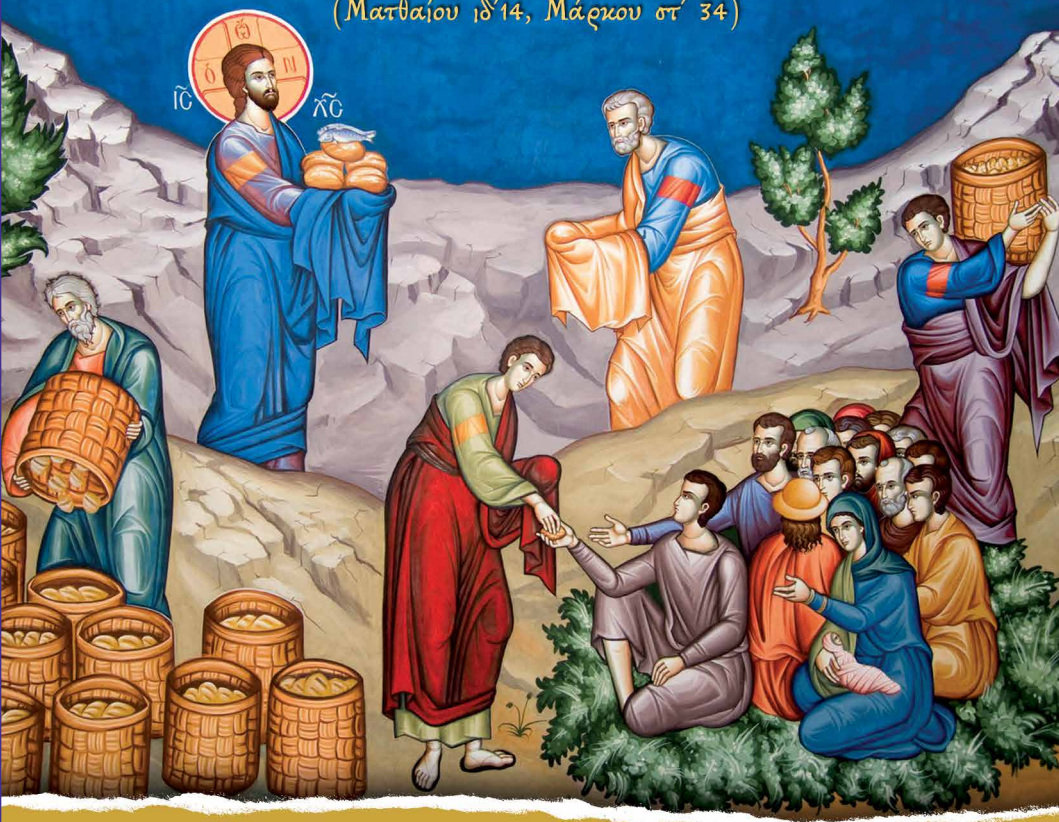
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Ὁ Κύριος σπλαγχνιζόταν τοὺς ὄχλους,
τοὺς δίδασκε καὶ τοὺς θεράπευε

(Ματθαίου ιδ΄14, Μάρκου στ΄ 34)

Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Ἔρανος Ἀγάπης 2016-2017

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2016

Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Ὁ Χριστός εὐλογῶν τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας

Σειρά:
«Ἀναβαθμοί» ἀριθμ. 21

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-84-2

Ἐκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

1 Ἡ *ἐλεημοσύνη* ἀποτελεῖ βασική ἀρετή ἐκείνων πού θέλουν νά ζήσουν σύμφωνα μέ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ ἐπιδεικνύοντας ἴδιο χαρακτήρα μέ αὐτόν τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι οἰκτίρμων, ἐλεήμων, φιλάνθρωπος, μακρόθυμος καί πολυέλεος, ὅπως ἀποκαλεῖται σέ πολλούς Ψαλμούς (Ψαλμοῦ ρβ΄ (ργ΄) 102, 8).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός συμπεριέλαβε τήν ἐλεημοσύνη μαζί μέ τήν νηστεία καί τήν προσευχή στούς τρεῖς στύλους τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς (Ματθαίου στ΄ 1-18).

2 Ἡ λέξη *ἔλεος* διαθέτει μία ἐννοιολογική εὐρύτητα καί κατά τήν πνευματική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας σημαίνει «*ἐπίταση τῆς ἀγάπης*», δηλαδή κορύφωση τῆς ἀγάπης πού πρέπει νά ἔχει ὁ πιστός. Ὁ Κύριος κατέστησε σαφῆ τήν ἔννοια τοῦ

ἐλέους στήν διδασκαλία περί τῆς μελλούσης κρίσεως (Ματθαίου κε΄), ὅπως καί τίς συνέπειες τῆς ἄνευ οἰκτιρμῶν συμπεριφορᾶς πρός τούς ἀδελφούς μας μέ τήν παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου (Λουκᾶ ιστ΄ 19-31).

Ἔλεος εἶναι ἡ εὐσπλαγχνική διάθεση πρός ὅσους ὑποφέρουν, πού ἐκδηλώνεται μέ κάθε τρόπο γιά νά καλυφθοῦν οἱ ἐλλείψεις τους καί οἱ στερήσεις τῶν ἀγαθῶν.

Συνεπῶς *τό ἔλεος* δέν περιορίζεται στήν προσφορά μιᾶς μόνο μορφῆς εἰσφορᾶς. *Ἔλεος* εἶναι κάτι πιό μεγάλο, πιό ἱερό, πιό θεϊκό, ὅπως προσδιορίσθηκε ἀπό τόν Κύριο καί κορυφώνεται μέ τή θυσία:

«*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον*» (Ἰωάννου γ΄ 16).

«*Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε*» (Πρός Ρωμαίους ε΄ 8).

«*Μείζονα ταύτης ἀγάπης οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ*» (Ἰωάννου ιε΄ 13).

3 Ἡ *ἐλεημοσύνη* χαρακτηρίζει τή ζωή τῶν πιστῶν στόν Θεό ἀνθρώπων ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη. Ὁλοκληρώθηκε ὅμως καί τελειοποιήθηκε

στήν Καινή Διαθήκη. Τελειοποιημένη διδάχθηκε ἀπό τούς Ἁγίους Πατέρες καί βιώθηκε ἀπό τούς πιστούς στήν Ἐκκλησία.

Συνιστώντας *τήν ἐλεημοσύνη* ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπαιτεῖ νά γίνεται μέ πλήρη ἀνιδιοτέλεια, χωρίς καμμία ἐπίδειξη (Ματθαίου στ΄ 1-4), χωρίς τήν ἐλπίδα ἀνταποδόσεως «*μηδὲν ἀπελπίζοντες*» (Λουκᾶ στ΄ 31 καί ιδ΄ 14), ἀκόμη καί χωρίς μέτρο ἤ ἐπιφύλαξη (Λουκᾶ στ΄ 30).

Πράγματι δέν θεωρεῖται ἱκανοποιητική ἡ ὑλική προσφορά μέ μιά κωδικοποιημένη «*ταρίφα*», ὅσο καί ἄν εἶναι ὑψηλή. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἀντικαθιστᾶ τήν παλαιοδιαθηκική δεκάτη (τήν

ὑποχρεωτική προσφορά τοῦ 1/10 τῶν εἰσοδημάτων) (Δευτερονομίου ιδ΄ 22, κστ΄ 12), ὅπως διεκήρυξε ὁ Φαρισαῖος τῆς παραβολῆς «*ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι*» (Λουκᾶ ιή΄ 12), μέ τήν διανομή τῶν μισῶν εἰσοδημάτων καί ὁλόκληρης τῆς περιουσίας στούς πτωχούς (Λουκᾶ γ΄ 11) καί αὐτό ἀκριβῶς ἔπραξε ὁ Ζακχαῖος (Λουκᾶ ιθ΄ 8). Ὁ Κύριός μας ἔθεσε προϋποθέσεις στόν νέο ἐκεῖνο πού ἤθελε νά γίνει μαθητής Του, νά πουλήσει ὅλη τήν περιουσία Του, νά τήν μοιράσει στούς πτωχούς καί μετά νά Τόν ἀκολουθήσει ὡς μαθητής Του (Ματθαίου ιθ΄ 21).

Αὐτή τήν ἐντολή ἐφήρμοσαν καί οἱ Χριστιανοί τῆς πρώτης ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητας τῶν Ἱεροσολύμων πού πωλοῦσαν τά ὑπάρχοντά τους καί κατέθεταν στούς Ἀποστόλους τό ἀντίτιμο γιά νά διανεμηθεῖ σ' ὅσους εἶχαν ἀνάγκη (Πράξεων β΄ 42-47).

Ἐκεῖνο πάντως πού ὁ Ἰησοῦς Χριστός περιμένει ἀπό τούς δικούς Του μαθητές εἶναι νά μήν κλείνουν τ' αὐτιά τους στά αἰτήματα τῶν ἀδελφῶν τους (Ματθαίου ε΄ 42 καί τά παράλληλα).

Κι ὅταν ἀκόμη οἱ πιστοί Του δέν ἔχουν κάτι δικό τους νά δώσουν, ὅπως στό Πράξεων β΄ 44 καί ἑξῆς παραμένει γι' αὐτούς τό καθῆκον νά μεταδίδουν τίς δωρεές τοῦ Χριστοῦ (Πράξεων γ΄ 6) καί νά ἐργάζονται γιά νά μποροῦν νά βοηθοῦν αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη (Πρός Ἐφεσίους δ΄ 28).

Ὑπάρχει ὁ πτωχός καί στήν ἐκκλησή του πρέπει ὁ πιστός ν' ἀνταποκρίνεται μέ γενναιοδωρία

(Δευτερονομίου ιε΄ 11, Παροιμιῶν γ΄ 27 καί ἑξῆς, ιδ΄ 21) καί λεπτότητα (Σοφίας Σειράχ ιή΄ 15).

4 Ὁ Κύριός μας στήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία Του, στό ὄρος τῶν Μακαρισμῶν ὅπως λέγεται, δίδαξε τούς μαθητές Του μέ τόν πέμπτο μακαρισμό, ὅτι *οἱ ἐλεήμονες*, δηλαδή ὅσοι δείχνουν ἔλεος καί εὐσπλαγχνία πρός τούς ἄλλους, θά εἶναι μακάριοι, διότι θά ἐλεηθοῦν ἀπό τόν Θεό, θά εἶναι μακάριοι αὐτοί στούς ὁποίους ὁ Θεός θά δείξει τό ἔλεός Του.

«*Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται*» (Ματθαίου ε΄ 7).

5 *Μέ τήν ἐλεημοσύνη* ὁ ἄνθρωπος γίνεται κι ἐκεῖνος *ἐλεήμων*. Μιμεῖται τόν Θεό πού εἶναι Θεός οἰκτίρμων καί ἐλεήμων, φιλάνθρωπος, μακρόθυμος καί πολυέλαιος (Ἐξόδου λδ΄ 6, Ψαλμοῦ πε΄, 15).

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι πράξη θρησκευτική καί ὄχι ἁπλή φιλανθρωπία. Ἡ γενναιοδωρία πρός τούς πτωχούς ἀποτελεῖ μέρος τῆς κανονικῆς διεξαγωγῆς τῶν ἑορτῶν (Δευτερονομίου ιστ΄ 11, 14, Τωβίτ β΄ 1 καί ἑξῆς).

6 *Ἔλεος* εἶναι ἡ θεληματική λύπη πού νιώθει ὁ ἄνθρωπος γιά τίς ξένες δοκιμασίες. Καί γιά νά δείξει αὐτή τή συμπάθεια καί τή φιλαλληλία προσκαλεῖται ἀπό τήν ἀνισότητα καί τήν ἀνωμαλία, πού

ἐπικρατεῖ στή ζωή. Γιά νά ἐπέλθει, λοιπόν, ἡ ἐξίσωση ἐκείνου πού ὑστερεῖ μέ κεῖνον πού βρίσκεται σέ πλεονεκτικότερη θέση, ὁ Θεός «*νομοθετεῖ τοῖς ἀνθρώποις τό ἔλεον*» πρός τούς ὑποδεέστερους. Κι αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός τρόπος θεραπείας τοῦ κακοῦ. Τό *ἔλεος* εἶναι τό ἀντίθετο τῆς σκληρότητας καί τῆς ἀναλγησίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισημαίνει, ὅτι μέ τήν *ἐλεημοσύνη* ἐπέρχεται ἰσότητα ἀφοῦ τό πλεόνασμα τοῦ ἑνός συμπληρώνει τό ὑστέρημα τοῦ ἄλλου (Πρός Κορινθίους Β΄, η΄14).

7 Τό *ἔλεος* μπορεῖ νά ὁρισθεῖ καί διαφορετικά, ὡς «*ἀγαπητική διάθεσις*» γιά ὅσους ὑποφέρουν. Μαρτυρεῖ πολλή ἀγάπη ἀνάμικτη μέ λύπη. Γιατί ἡ συμμετοχή στά εὐχάριστα γίνεται ἀπ' ὅλους, ἐνῶ στά δυσάρεστα μόνο ἀπ' ὅσους εἶναι δυνατοί στήν ἀγάπη. Καί φυσικά τό *ἔλεος* δέν περιορίζεται μόνο στήν προσφορά ὑλικῶν ἀγαθῶν, γιατί αὐτή δέν εἶναι οὔτε πάντοτε, οὔτε καί ἀπό ὅλους δυνατή. Εἶναι ὅμως ἀρκετή καί ἡ θέληση γιά προσφορά, ὅταν δέν ὑπάρχει ἡ δύναμη (ἡ ὑλική δυνατότητα).

8 Ὅ, τι προσφέρει ὁ ἄνθρωπος μέ τήν *ἐλεημοσύνη* τό ἐπιστρέφει ἀνταποδοτικῶς ὁ Θεός κατά τό γραφικό· «*Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν*» (Παροιμιῶν ιθ΄ 17).

Ἡ *ἐλεημοσύνη* ἀποκτᾶ τήν ἀξία της ἀπό τό γεγονός ὅτι φθάνει ὡς τόν Ἴδιο Τόν Θεό (Παροιμιῶν ιθ΄ 17) εἰς μνημόσυνον τοῦ ἐλεοῦντος καθώς ἀναφέρεται γιά τόν ἑκατόνταρχο Κορνήλιο ὅτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου τόν πληροφόρησε ὅτι: «*Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*» (Πράξεων ι΄ 2-4) καί δίδει κάποιο δικαίωμα στήν ἀνταπόδοσή της (Ἰεζεκιήλ ιή΄ 7, ιστ΄ 49· Παροιμιῶν κα΄ 13· κή΄ 27) καί στήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν (Δευτερονομίου δ΄ 24· Σοφίας Σειράχ λε΄ 2).

9 Ἡ *ἐλεημοσύνη* προξενεῖ μεγάλη ὠφέλεια καί στό κοινωνικό σύνολο, γιατί καταργεῖ τίς κοινωνικές διακρίσεις καί ἐπιφέρει τήν ἰσότητα μέ τρόπο θελληματικό. Διώχνει ὅλες τίς κακίες καί καλλιεργεῖ ὅλες τίς ἀρετές. Ἀχρηστεύει καί καθιστᾶ περιττά τά μέτρα ἀσφαλείας, ἀφοῦ καλλιεργεῖ τόν δεσμό «*πάσης φιλικῆς διαθέσεως*».

Ἑπομένως δικαιολογημένα μακαρίζει ὁ Κύριος τόν ἐλεήμονα, πού γίνεται αἴτιος τόσων ἀγαθῶν.

10 Ἡ *ἐλεημοσύνη* πρέπει νά ἀσκεῖται διαρκῶς καί ἀδιακόπως. Κι εἶναι ἀρκετές οἱ ἀφορμές πού δίνονται καθημερινά γιά τήν προσφορά ἐλεημοσύνης. Ποιός, παρακολουθώντας αὐτή τήν ἄθλια ζωή, θά μείνει ἀσυγκίνητος μπροστά στά τόσα βάσανά της; Ὅποιος αἰσθάνεται τά προσωπικά του

δεινά, αὐτός «*οὐδέποτε παύσεται ἐλεῶν*», καί θά ἀποσπάσει *τό ἔλεος* τοῦ Θεοῦ γι' αὐτή τή διάθεση τῆς ψυχῆς του καί τήν συμβολή του στήν ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν.

11 Μέ *τήν ἐλεημοσύνη* σηκώνουμε λίγο ἀπό τό βάρος τῶν ἀδελφῶν μας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς πιστούς:

«*Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν*» (Πρός Ρωμαίους ιε΄ 1).

Ἀσθενήματα ἐννοοῦνται ὅλες οἱ ἀδυναμίες καί οἱ ὑστερήσεις τῶν συνανθρώπων μας. Ὅπως ὁ Κύριος ἐβάστασε τά ἀσθενήματα τά δικά μας ἔτσι κι ἐμεῖς ὀφείλουμε νά βαστάσουμε τῶν ἀδελφῶν μας.

«*Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε*» (Ματθαίου η΄ 17).

12 Ἡ *ἐλεημοσύνη* εἶναι εὐάρεστη θυσία στόν Θεό. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς πιστούς νά ἐπιδεικνύουν εὐσπλαγχνία εὐεργετώντας ὅσους βρίσκονται σέ διάφορες περιστάσεις καί ἀνάγκες, τονίζοντας ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό θυσία.

«*Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός*» (Πρός Ἑβραίους ιγ΄ 16).

13 Ἡ *ἐλεημοσύνη* πρέπει νά ἀσκεῖται ἀδιάκριτα πρός πάντας (Δευτερονομίου ιστ΄ 11, 14) ἐξαιρετικῶς πρός τούς ἔχοντες τήν πνευματική συγγένεια, πού εἶναι οἱ πιστοί. Χωρίς χρονικά ὅρια, χωρίς ὅρια περιστάσεων, χωρίς ὅρια κοινωνικά, χωρίς ὅρια ὑπηρεσίας, χωρίς ὅρια προσώπων, χωρίς ὅρια εὐθύνης, χωρίς ἀνθρώπινα ὅρια.

«*Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως*» (Πρός Γαλάτας στ΄ 10).

14 Μέ τήν *ἐλεημοσύνη* προσαναπληρώνονται τά ὑστερήματα τῶν ἀδελφῶν μας καί αὐτή ἡ διακονία δοξάζει τόν Θεό κατά τόν ἀποστολικό λόγο:

«*Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ*» (Πρός Κορινθίους Β΄ θ΄ 12).

15 Ὁ πιστός εὐγνωμονώντας τόν εὐεργέτη του πού τόν ἐλεεῖ προσεύχεται ὡς ἑξῆς:

« *Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Πρός Φιλιππησίους δ΄ 19).

16 Μέ τήν *ἐλεημοσύνη* εὐεργετοῦμε τόν ἴδιο τόν Κύριο κατά τόν λόγο Του.

«*Ὅς ἄν ποιήσῃ ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατο*» (Ματθαίου κε΄ 40).

17 Πέραν ἀπό τά κοινωνικά ὀφέλη, πού ἀποδίδει ἐδῶ στή γῆ ἡ *ἐλεημοσύνη*, ὑπάρχουν καί τά προσωπικά. Αὐτά ἐπιφυλάσσονται γιά τόν *ἐλεήμονα* στό μέλλον. Ὁ Θεός φύτεψε στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου τά σπέρματα ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὥστε ὅταν κι ὅποιο ἀγαθό θέλει ὁ ἄνθρωπος, νά τό φέρει στήν ἐπιφάνεια, ἀνασύροντας τό «*ἐκ τῆς φύσεως οἷον ἔκ τινος ταμείου*». Αὐτό σημαίνει πώς δέν μπορεῖ νά χαρεῖ κάτι, ἄν δέν τό χαρίσει ὁ ἴδιος στόν ἑαυτό του. Γιατί ὅλα, καί τό καλό καί τό κακό, ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἀνθρώπινη θέληση. Ἔτσι ἐπιβεβαιώνεται «*ἡ αὐτοκρατής καί αὐτεξούσιος δύναμις*» τοῦ ἀνθρώπου.

Κι ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ ἀκολουθεῖ τήν ἀνθρώπινη προαίρεση, χωρίς νά μεσολαβεῖ καμιά ἄλλη δύναμη ἤ ἀνάγκη. Ἡ πρόσκληση τοῦ Κριτοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «*δεῦτε οἱ εὐλογημένοι….*» καθώς καί ἡ ἀποπομπή: «*Πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ…*» (Ματθαίου κε΄, 34 καί 41) στηρίζονται ἡ μέν στό *ἔλεος* ἡ δέ στήν σκληρότητα πού ἔδειξαν οἱ μέν καί οἱ δέ, ἀντίστοιχα.

18 Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἐπίσκοπος Πενταπόλεως στό ἔργο του «*Περί Ἐλεημοσύνης*», ἑρμηνεύοντας τό ἀπόσπασμα ἀπό τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον (κε΄ 34-36) ἀναφέρει ποιά εἶναι τά ἔργα τῆς *ἐλεημοσύνης* ὡς ἑξῆς:

«Ἔργα δέ τῆς ἐλεημοσύνης εἶναι τά ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῖν ἐντελλόμενα

α) νά τρέφωμεν τούς πεινῶντας,

β) νά ποτίζωμεν τούς διψῶντας,

γ) νά ἐνδύωμεν τούς γυμνούς,

δ) νά φιλοξενῶμεν τούς ξένους,

ε) νά ἐπισκεπτώμεθα τούς ἀρρώστους

στ) νά παρηγορῶμεν τούς τεθλιμμένους,

ζ) νά βοηθῶμεν τούς ἐν φυλακαῖς.

Εἰς τά ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης ἀνάγονται καί τά ἔργα τά τελούμενα ὑπέρ τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς μορφώσεως καί ἀναπτύξεως τοῦ πλησίον. Ἡ ἐλεημοσύνη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη ῥύεται ἐκ θανάτου».

Ὑπάρχει καί στό ἔλεος κάποια ἀναλογία, σάν ἐκείνη πού παρατηρεῖται ἀνάμεσα στή σπορά καί στό θέρος. Σπορά εἶναι ἡ ἀνθρώπινη προαίρεση, θέρος δέ ἡ ἀντίδοση γιά τήν προαίρεση. Ὁ καθένας πιστός ἤ μή θά θερίσει αὐτό πού ἔσπειρε, κατά τό «*ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις ἐπ᾽ εὐλογίαις καὶ θερίσει*».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στήν περικοπή πού ἀκολουθεῖ, προτρέπει τούς πιστούς νά προσφέρουν οἰκονομική βοήθεια μέ προθυμία καί εὐχαρίστηση παραλληλίζοντάς αὐτή τήν συμπεριφορά μέ τήν σπορά τῶν ἀγρῶν ἀπό τούς γεωργούς, πού ὅταν σπέρνουν λίγους σπόρους θά θερίσουν λίγα, ἐνῶ ὅταν σπέρνουν μέ ἀφθονία σπόρους θά θερίσουν ἄφθονους καρπούς.

«Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δέ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγῆσαι καὶ πληθῦναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξῆσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ» (Πρός Κορινθίους θ΄ 6-11).

Δηλαδή: *«Ἀδελφοί, ὅποιος σπέρνει μέ φειδώ θά ἔχει λίγη σοδειά· κι ὅποιος σπέρνει ἁπλόχερα ἡ σοδειά του θά εἶναι ἄφθονη. Ὁ καθένας ἄς δώσει ὅ,τι τοῦ λέει ἡ καρδιά του χωρίς νά στενοχωριέ-*

ται ἤ νά ἐξαναγκάζεται, γιατί «ὁ Θεός ἀγαπάει αὐτόν πού δίνει μέ εὐχαρίστηση». Ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά σᾶς χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ὥστε νά εἶστε πάντοτε σέ ὅλα τελείως αὐτάρκεις, καί νά δίνετε μέ τό παραπάνω γιά κάθε καλό σκοπό. Τό λέει κι ἡ Γραφή: Σκόρπισε, ἔδωσε στούς φτωχούς, ἡ ἀγαθοεργία του θά διαρκεῖ αἰώνια. Κι αὐτός πού δίνει στόν σποριά τό σπόρο καί τό ψωμί γιά νά τραφεῖ, ἄς δώσει καί ἄς πληθύνει καί τόν δικό σας σπόρο καί ἄς αὐξήσει τούς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας. Ὁ Θεός θά σᾶς κάνει πλούσιους σέ ὅλα, γιά νά μπορεῖτε νά δίνετε γενναιόδωρα. Αὐτοί πού θά πάρουν ἀπό μᾶς τή δική σας εἰσφορά, θά εὐχαριστοῦν τόν Θεό».

19 Μέ τό ἔλεος ἐκδηλώνεται ἡ τέλεια ἀγάπη. Τήν τέλεια ἀγάπη περιγράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό δέκατο τρίτο (ιγ΄) κεφάλαιο τῆς Α΄ Ἐπιστολῆς του πρός Κορινθίους:

«Ἄν μπορῶ νά λαλῶ ὅλες τίς γλῶσσες τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καί τῶν ἀγγέλων, ἀλλά δέν ἔχω ἀγάπη γιά τούς ἄλλους, οἱ λόγοι μου ἀκούγονται σάν ἦχος χάλκινης καμπάνας ἤ σάν κυμβάλου ἀλαλαγμός. Κι ἄν ἔχω τῆς προφητείας τό χάρισμα κι ὅλα κατέχω τά μυστήρια κι ὅλη τή γνώση, κι ἄν ἔχω ἀκόμα ὅλη τήν πίστη, ἔτσι πού νά μετακινῶ βουνά, ἀλλά δέν ἔχω ἀγάπη, εἶμαι ἕνα τίποτα. Κι ἄν ἀκόμα μοιράσω στούς φτωχούς ὅλα μου τά ὑπάρχοντα, κι ἄν παραδώσω στή φωτιά τό σῶμα μου γιά νά καεῖ, ἀλλά δέν ἔχω ἀγάπη, σέ τίποτα δέν μ' ὠφελεῖ.

Ἐκεῖνος πού ἀγαπάει ἔχει μακροθυμία, ἔχει καί καλοσύνη· ἐκεῖνος πού ἀγαπάει δέν ζηλοφθονεῖ· ἐκεῖνος πού ἀγαπάει δέν κομπάζει οὔτε περηφανεύεται· εἶναι εὐπρεπής, δέν εἶναι ἐγωιστής οὔτε εὐερέθιστος· ξεχνάει τό κακό πού τοῦ ἔχουν κάνει. Δέν χαίρεται γιά τό στραβό πού γίνεται, ἀλλά μετέχει στή χαρά γιά τό σωστό. Ἐκεῖνος πού ἀγαπάει, ὅλα τά ἀνέχεται· σέ ὅλα ἐμπιστεύεται, γιά ὅλα ἐλπίζει, ὅλα τά ὑπομένει.

Ποτέ ἡ ἀγάπη δέν θά πάψει νά ὑπάρχει. Τά θεῖα μηνύματα τῶν προφητῶν κάποτε δέν θά ὑπάρχουν πιά· ἡ γλωσσολαλία θά πάψει· θά

σταματήσει ἡ γνώση τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Γιατί καί ἡ γνώση μας καί ἡ προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ἕνα μέρος τῆς ἀλήθειας. Ὅταν ὅμως τό τέλειο πού περιμένουμε θά 'ρθει, τότε τό μερικό θά πάψει νά ὑπάρχει.

Μικρό παιδί ὅταν ἤμουν, σάν μικρό παιδί μιλοῦσα, αἰσθανόμουν καί σκεφτόμουν. Ἄνδρας πιά ὅταν ἔγινα, κατήργησα τούς τρόπους τοῦ μικροῦ παιδιοῦ. Ἀλήθεια, τώρα βλέπουμε τά πράγματα θαμπά, σάν μέσα ἀπό μεταλλικό καθρέφτη· τότε ὅμως πρόσωπο μέ πρόσωπο θά δοῦμε τόν Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ἕνα μέρος, τότε ὅμως θά γνωρίσω μέ πληρότητα, ὅπως καί ὁ Θεός μ' ἔχει γνωρίσει.

Θά μείνουν τελικά γιά πάντα αὐτά τά τρία: ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα κι ἡ ἀγάπη. Καί ἀπ' αὐτά, τό πιό σπουδαῖο εἶναι ἡ ἀγάπη».

«Διώκετε τήν ἀγάπην» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 1).

20 Μέ τό ἔλεος ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἔμπρακτη πίστη «*δι' ἔργων ἐνεργουμένη*» (Πρός Γαλάτας ε΄ 3) δηλαδή ἐκδηλουμένη.

Στήν περίοδο τῆς δοκιμασίας τῶν ἀδυνάμων συνανθρώπων μας ἔχουν ἐφαρμογή οἱ προφητικοί λόγοι μέ τούς ὁποίους ὁ προφήτης Ἡσαΐας προέτρεπε τούς σύγχρονούς του καί γενικότερα ὅλους τούς εὐσεβεῖς νά ἐκδηλώνουν τήν ἀγάπη τους γιά τούς ἀδελφούς τους μέ τήν ἐλεημοσύνη:

«Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει... καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία. καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός» (*Ἡσαΐου νη΄ 7, 10-11*).

Δηλαδή: «Κόψε καί μοίραζε σέ ἐκεῖνον πού πεινάει τόν ἄρτο σου, καί πτωχούς, πού δέν ἔχουν στέγη, βάλε στό σπίτι σου· ἐάν δεῖς γυμνό, ντῦσε τον, καί ἀπό τούς συγγενεῖς σου δέν θά σηκώσεις ψηλά τά μάτια σου, προσποιούμενος ὅτι δέν τούς βλέπεις. Καί ἐάν δώσεις σέ ἐκεῖνον πού πεινάει τόν ἄρτο μέ ὅλη τήν προθυμία τῆς ψυχῆς σου καί χορτάσεις ψυχή, πού ἔχει ταπεινωθεῖ ἀπό τήν στέρηση, τότε θά ἀνατείλει τό φῶς τῆς εὐτυχίας σου καί τῆς θείας προστασίας σου στό σκοτάδι· τό δέ σκοτάδι τῆς ἀθλιότητάς σου θά μεταβληθεῖ καί θά λάμψει σάν φῶς μεσημβρίας».

21 Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει ὅτι μέ τήν ἐλεημοσύνη ὁ ἄνθρωπος προσφέρει γήϊνα καί λαμβάνει σέ ἀνταπόδοση οὐράνια ἀγαθά, δίδει πρόσκαιρα καί λαμβάνει αἰώνια, δίδει μικρά καί λαμβάνει μεγάλα.

Μέ τήν ἐλεημοσύνη ὁ ἄνθρωπος ἀγοράζει τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

«Ὅσον ἔχεις, τοσούτου ἀγόρασον· ἔχεις ὀβολόν; ἀγόρασον τὸν οὐρανόν· οὐχ ὅτι εὔωνος ὁ οὐρανός, ἀλλὰ ὅτι φιλάνθρωπος ὁ Δεσπότης. Οὐκ ἔχεις ὀβολόν; ποτήριον δὸς ψυχροῦ ὕδατος ὃς ἂν ποτίσῃ ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος ἕνα τῶν ἐλαχίστων τούτων ἕνεκα ἐμοῦ, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Ἐμπορία καὶ πραγματεία ὁ οὐρανός, καὶ ἡμεῖς ἀμελοῦμεν. Δὸς ἄρτον, καὶ λαβὲ παράδεισον· δὸς μικρά, καὶ λαβὲ μεγάλα· δὸς θνητά, καὶ λαβὲ ἀθάνατα· δὸς φθαρτά, καὶ λαβὲ ἄφθαρτα… Τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ ἡμεῖς ἀμελοῦμεν καὶ ἀναπεπτώκαμεν. Δὸς κατὰ δύναμιν ἄρτον· οὐκ ἔχεις ἄρτον; δὸς ὀβολόν· οὐκ ἔχεις ὀβολόν; δὸς ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος· οὐκ ἔχεις τοῦτο; συμπένθησον τῷ θλιβομένῳ, καὶ ἔχεις μισθόν. Οὐ γὰρ τῆς ἀνάγκης ὁ μισθός, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Περί μετανοίας, Ὁμιλία Γ΄ ΕΠΕ 30, σ. 143-145).

Δηλαδή: *«Ὅσο μπορεῖς τόσο ἀγόρασε· ἔχεις ὀβολό; Ἀγόρασε τόν οὐρανό ὄχι ἐπειδή εἶναι φτηνός ὁ οὐρανός, ἀλλά ἐπειδή εἶναι φιλάνθρωπος ὁ Κύριος. Δέν ἔχεις ὀβολό; Δῶσε ἕνα ποτήρι κρύο νερό· ὅποιος θά δώσει ἕνα ποτήρι κρύο νερό σ' ἕναν ἀπό αὐτούς τούς ἀσήμαντους στό ὄνομά μου, δέν θά χάσει τόν μισθό του. Ἐμπορία καί πραγματεία εἶναι ὁ οὐρανός κι ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε. Δῶσε ψωμί καί πάρε παράδεισο· δῶσε μικρά καί πάρε μεγάλα· δῶσε θνητά καί πάρε ἀθάνατα· δῶσε φθαρτά*

καί πάρε ἄφθαρτα... Τόσα ἀγαθά πηγάζουν ἀπό τήν ἐλεημοσύνη, κι ἐμεῖς ἀμελοῦμε κι ἀδρανοῦμε. Δῶσε ψωμί ὅσο μπορεῖς· δέν ἔχεις ψωμί; δῶσε ἕναν ὀβολό δέν ἔχεις ὀβολό; δῶσε ἕνα ποτήρι κρύο νερό δέν ἔχεις κι αὐτό; πένθησε μαζί μέ τόν θλιβόμενο κι ἔχεις μισθό. Γιατί ὁ μισθός σου δέν θά προέλθει ἀπό τήν ἀνάγκη ἀλλά ἀπό τήν προαίρεσή σου».

Ἡ δόξα τοῦ ἐλεήμονος.

Ἡ ἀπόκτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ εἶναι βέβαια. Ἡ βεβαιότητα αὐτή ἀφορᾶ προσωπικά τόν ἐλεήμονα, καί τόν καθιστᾶ μακάριο.

Ἡ ἀναγνώριση ὅμως κι ἡ ἀνακήρυξή του σέ μακάριο θά γίνει μπροστά στόν Θεό ἀπό τό πλῆθος ἐκείνων τούς ὁποίους εὐεργέτησε κατά τήν διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς «*ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξονται ὑμᾶς εἰς τάς αἰωνίους σκηνάς*» (Λουκᾶ ιστ΄ 9). Ἀλλά ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐτυχία ἀπ' αὐτήν πού θά δοκιμάσει «*ὁ ἐν τοσούτῳ θεάτρῳ ἐπί τοῖς ἀρίστοις ἀνακηρυττόμενος;*».

Μαζί μέ τήν ἀναγνώριση καί τίς ἐπευφημίες πού θά ἀκουσθοῦν γιά τόν ἐλεήμονα, θά ἐκδοθεῖ καί ἡ ἀπόφαση σέ βάρος ἐκείνου πού κατέκρυψε «*τὸν μαμωνᾶν σφραγῖσι καὶ κλείθροις καὶ σιδεροδέτοις πύλαις καὶ ὀχυροῖς κρυπηρίοις*».

Ὅλοι θά τοῦ φωνάζουν: «*Θυμήσου ὅτι ἀπόλαυσες τά ἀγαθά σου στήν ἐπίγεια ζωή σου*» (Λουκᾶ

ιστ΄, 25). Ἄφησες στή γῆ τήν εὐσπλαγχνία. Δέν πῆρες μαζί σου γιά ἐδῶ τήν φιλανθρωπία. Συνεπῶς «*οὐκ ἔχεις, ὃ μὴ ἔσχες, οὐχ εὑρίσκεις, ὃ μὴ ἀπέθου, οὐ συνάγεις, ὃ μὴ ἐσκόρπισας… ἄξιόν σοι τῆς σποράς τὸ θέρος*». Τί ὠφέλησε ἡ προηγουμένη πολυτέλεια κι ἡ πολυδάπανη ζωή;

Οἱ συνετοί κι ἀπό τά λίγα πού ἀκοῦνε καταλαβαίνουν πολλά. Λίγα εἶναι καί τά λόγια τοῦ μακαρισμοῦ. Ἀπ᾽ αὐτά ὅμως μαθαίνουμε τό νά «*γινώμεθα ἐλεήμονες, ἵνα γενώμεθα διὰ τοῦτο μακάριοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*».

Ἡ συμβολή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στήν ἀντιμετώπιση τῆς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης

Γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν μας ἱδρύθηκε τό 1974 τό Ἵδρυμα «*Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας*» («*Κ.Τ.Φ.*») τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργεῖ ἔκτοτε ὡς νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μέ ἰδιαίτερο Κανονισμό ἐγκεκριμένο ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί δημοσιευμένο στό ὑπ' ἀριθμό 1947/18.07.2014 τ. Β΄ *Φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως* (Φ.Ε.Κ.) μέ αὐτοτελῆ οἰκονομική διαχείριση καί διοικεῖται ἀπό 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Ἔχει ἕδρα στήν Καισαριανή ἐπί τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21, μέ στοιχεῖα ἐπικοινωνίας: Τηλ. 210-7224123, internet: www.imkby.gr, e-mail: info@imkby.gr

Ἡ Ἐκκλησιαστική αὐτή Δομή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντίληψη, προστασία καί ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων, ἰδιαιτέρως κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς βοηθείας.

Εἰδικώτερα τά ἔσοδα πού συγκεντρώνει διατίθενται γιά:

α΄. Τήν ὑλική ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων.

β΄. Τήν ἀποφυλάκιση κρατουμένων στίς φυλακές γιά χρέη.

γ΄. Τήν ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἐνδεῶν.

δ΄. Τίς ὑποτροφίες καί βοηθήματα ἀπόρων σπουδαστῶν, ἱεροσπουδαστῶν καί φοιτητῶν τῆς θεολογίας.

ε΄. Τήν περίθαλψη ἀναξιοπαθούντων καί ἐγκαταλελειμμένων γερόντων καί ἀνιάτως ἀσθενούντων.

2 Στίς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δραστηριοποιοῦνται τά «*Ἐνοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας*» («Ε.Τ.Φ.») πού εἶναι τά Παραρτήματα τοῦ Ἱδρύματος «Κ.Τ.Φ.» καί καλύπτουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες στήν περιοχή τῶν Ἐνοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας μας καί διοικοῦνται ἀπό 5μελῆ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3 Μέ τήν διακονία αὐτή:

• Προσφέρουμε καθημερινά στά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ.) πού λειτουργοῦν τά Συσσίτια τῶν Ἐνοριῶν μας σέ ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

Εἰδικώτερα τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» τῶν Ἐνοριῶν εἶναι:

α΄. Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς. Ὁδός Κιουπεκτσόγλου 1. Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210-7236204.

β΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς. Ὁδός Συβρισαρίου 40. Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210-7213848.

γ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς. Ὁδός Τριῶν Ἱεραρχῶν 18. Τ.Κ. 161 21. Τηλ. 210-7222557.

δ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος. Κορυτσᾶς καί Κωνσταντιλιέρη. Τ.Κ. 161 31 Βύρωνα. Τηλ. 210-7660859.

ε΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἐλβετίας Βύρωνος. Ἁγίου Δημητρίου 36. Τ.Κ. 162 31 Βύρωνα. Τηλ. 210-7660943.

στ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος. Μεταμορφώσεως 1. Τ.Κ. 162 32 Βύρωνα. Τηλ. 210-7628670.

ζ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος. Σουλιωτῶν 3, Καρέα. Τ.Κ. 162 33 Βύρωνα. Τηλ. 210-7651595.

η΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Ὑμηττοῦ. Πλατεία Ὑμηττοῦ. Τ.Κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210-7623525.

θ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ. Εὐαγγελιστρίας 1. Τ.Κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210-9734311.

Ἐπιπλέον μέ τό «Κ.Τ.Φ.» καί τά «Ε.Τ.Φ.»:

• Μοιράζουμε δέματα μέ τρόφιμα σέ οἰκογένειες τακτικῶς (ἑβδομαδιαίως κατά τίς ἑορτές τῶν Χριστουγέννων – καί τοῦ Πάσχα, ὅπως καί τό Καλοκαίρι) καί ἐκτάκτως σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Συγκεντρωτικός Πίνακας Στοιχείων

Σιτιζομένων προσώπων
καί δικαιούχων δεμάτων ξηρᾶς τροφῆς
στά «Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ»
τῶν «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας»
τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

1) Ἀριθμός μεμονωμένων προσώπων πού λαμβάνουν *ἀποκλειστικῶς* μαγειρεμένο φαγητό	**427**
2) Ἀριθμός διανεμομένων *δεμάτων* πρός τούς δικαιούχους ἑβδομαδιαίως	**509**
3) Ἀριθμός *προσώπων* πού λαμβάνουν *ἀποκλειστικῶς* δέματα τροφίμων	**1.231**
4) Ἀριθμός δικαιούχων πού συμπεριλαμβάνονται **καί** στίς ὑπό στοιχεῖον 1 καί ὑπό στοιχεῖον 3 περιπτώσεις	**1.658**
5) Ἀριθμός προσώπων πού λαμβάνουν δέματα Χριστούγεννα – Πάσχα – καλοκαίρι	**782**

6) Ἀριθμός οἰκογενειῶν ἀπό 1 ἕως 4 πρόσωπα **718**
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν συσσίτιο **255** (οἰκογένειες)*
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν δέματα **465** (οἰκογένειες)*

7) Ἀριθμός οἰκογενειῶν ἀπό 5 ἕως 6 πρόσωπα **64**
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν συσσίτιο **16** (οἰκογένειες)*
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν δέματα **48** (οἰκογένειες)*

8) Ἀριθμός οἰκογενειῶν ἀπό 7 καί ἄνω πρόσωπα **17**
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν συσσίτιο **1** (οἰκογένεια)*
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν δέματα **17** (οἰκογένειες)*

9) Ἀριθμός ἀνηλίκων **426**
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν συσσίτιο **79***
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν δέματα **402***

10) Ἀριθμός νηπίων **64**
ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν συσσίτιο 7
*ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν δέματα **57***

Σύνολον ὠφελουμένων οἰκογενειῶν 799
Σύνολο ὠφελουμένων προσώπων 2.440
Ὀκτώβριος 2016

• Ἀγκαλιάζουμε μέ στοργή ὅσους ἔμειναν μόνοι καί ἀβοήθητοι.

• Προσφέρουμε οἰκονομικά βοηθήματα γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν σοβαρά προβλήματα ὑγείας γιά θεραπεία καί νοσηλεία.

• Ἐνισχύουμε οἰκονομικά ἀδυνάτους νά καλύψουν τίς βιοποριστικές ἀνάγκες τους.

• Στηρίζουμε Σχολεῖα, Συλλόγους καί Σωματεῖα μέ κοινωφελεῖς σκοπούς νά ἀνταποκριθοῦν στούς σκοπούς τους.

• Διαθέτουμε ἐνδύματα - ὑποδήματα καί λοιπά εἴδη ἱματισμοῦ σέ ὅσους χρειάζονται ἀπό τίς δύο (2) Ἱματιοθῆκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργοῦν:

α΄. Στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα

β΄. Στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἐνορίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Ἔχουν ἀποσταλεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τά εἴδη αὐτά στίς Φυλακές Κορυδαλλοῦ (Ἀνδρικό - Γυναικεῖο Τμῆμα), στή Φυλακή τοῦ Ἐλαιώνα (Γυναικεία), στή Φυλακή Μαλανδρίνου (Ἀνδρική), στή Φυλακή Ἀνηλίκων (Αὐλῶνος), στό Τμῆμα Ἀλλοδαπῶν (Ἀνδρῶν) στήν Ἀμυγδαλέζα καί στή Διεύθυνση Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς ἐπί τῆς ὁδοῦ Πέτρου Ράλλη 24.

4 Τά τρόφιμα πού εἴτε μαγειρεύονται εἴτε διανέμονται σέ δέματα προέρχονται:

α΄. Ἀπό Ἑταιρεῖες, Ὀργανισμούς καί Ἱδρύματα πού ἀνταποκρίνονται σέ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

β΄. Ἀπό τό Πρόγραμμα «*Ὅλοι μαζί μποροῦμε*»,

ὅπου οἱ πολίτες προσφέρουν διάφορα τρόφιμα καί λοιπά εἴδη σέ εἰδικούς χώρους τῶν Super Markets τῆς περιοχῆς μας καί τά συλλέγει εἰδικό συνεργεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί στήν συνέχεια διανέμονται κατά τίς ἀνάγκες τῶν Ἐνοριῶν.

γ΄. Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν ἀπευθείας στίς Ἐνορίες

δ΄. Ἀπό τά γεύματα πού προσφέρουν Ἐνορίτες γιά τήν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων οἰκείων καί προσφιλῶν προσώπων τους ἤ καί γιά ἄλλους λόγους.

5 Πρόγραμμα Διανομῆς Τροφίμων.

Ὑπεύθυνοι α΄) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος, β΄) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Πέτρος Δαουτᾶκος, γ΄) ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Χρήστος Μπάρδης, Ἐφημέριοι.

Στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ Προγράμματος διανέμονται τά διατιθέμενα ἀπό τήν Περιφέρεια Ἀττικῆς φροῦτα, ὀπωροκηπευτικά καί λοιπά προϊόντα καθώς καί ἀπό διάφορους Φορεῖς, ὅπως Συνεταιρισμούς Παραγωγῶν, κ.λπ.

Τρόφιμα προσφερόμενα ἀπό τό Ἵδρυμα «*Τράπεζα Τροφίμων*», γιά τούς τροφίμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καί τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφιῶν.

6 Τά Ἔσοδα τοῦ «*Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας*» («Κ.Τ.Φ.») καί τῶν Παραρτημά-

των του «*Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας*» («Ε.Τ.Φ.») προέρχονται:

α΄. Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν πού κατατίθενται στά εἰδικά κυτία τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β΄. Ἀπό τίς δισκοφορίες πού διεξάγονται κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους.

γ΄. Ἀπό τίς δωρεές τῶν Ἐνοριτῶν.

δ΄. Ἀπό ἐπιχορηγήσεις.

Ἔργα Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης.

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφείμ Μοῦζος.

Στόν Τομέα αὐτόν ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐνέργειές μας γιά τή συλλογή ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας καί ἀποστολῆς αὐτῆς στούς ἔχοντας ἀνάγκη.

«*Ἔρανος Ἀγάπης*».

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Μέ τόν «*Ἔρανο τῆς Ἀγάπης*» καλύπτουμε τίς δαπάνες τῆς φιλανθρωπικῆς καί κοινωνικῆς διακονίας τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ὁ «*Ἔρανος τῆς Ἀγάπης*» διεξάγεται ἀπό συνεργεῖα ἐθελοντῶν καί ἐθελοντριῶν κάθε Ἐνορίας εἴτε στούς ἐνοριακούς Ἱ. Ναούς εἴτε ἐκτός αὐτῶν στίς κατοικίες καί τά καταστήματα σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες πού δίδονται στήν συνέχεια.

9 Τά ἔσοδα τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαχειρίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν «Ε.Τ.Φ.». Συντάσσεται Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός πού ἐγκρίνεται ἀπό τά ἁρμόδια ἐποπτικά Ὄργανα καί ἡ διαχείριση ὅλη ἐλέγχεται ἀπό Ἑταιρεία Ὁρκωτῶν Λογιστῶν πού συντάσσει Ἐκθέσεις γιά τό καθένα Ταμεῖο. Αὐτές τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῶν Ὀργάνων καί ἐνημερώνονται γι' αὐτή τά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο.

Τά ποσά πού συγκεντρώθηκαν ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν καί διατέθηκαν σέ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη τό ἔτος 2015 ἀνῆλθαν σέ 350.000 €.

Συνεχίζοντες τήν παράδοση τῆς Τοπικῆς
Ἐκκλησίας μας διοργανώνουμε
καί φέτος τόν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης»
καί καλοῦμε τούς πιστούς νά προσφέρουν
κατά τήν οἰκονομική δύναμή τους
καί τήν ἔμπνευσή τους
στήν συλλογική αὐτή προσπάθεια.

